

танъ обсади Сигетъ, столицата на Зрини, и намысли да си отмъсти страшно. Градътъ паднѣ въ рѣцѣтъ на Турцытъ и главата на Зрини запуши устата на единъ топъ.

Сюлейманъ умрѣ во врѣмето на обсадата, нѣ смъртъта му са кры, додѣто пристигнахъ наслѣдникътъ въ Цариградъ. Съ тѣзъ мѣрка везирѣтъ Соколи бѣше запазилъ Държавата отъ смущенія и вѣстанія (1666-974).

Турцытъ наричатъ този Султанъ законодатель, защото е оставилъ нѣкаквы си наредбы за наказаніята и за събиранѣто на господарственнытъ доходи. Той тури една правилность въ събиранѣто на десятъка, на данъцытъ и на частнытъ султанскы доходи. За зла честь той въведе въ Държавата продаванѣто на службытъ, ужъ за увеличеніе на доходытъ, и отвори вратата на недостойнството и бездарностьта. Наказателный Законникъ на Сюлеймана и до днесъ има сила у Османцытъ. Голѣмытъ грижи на този Султанъ за избиліето и евтиніята на пазарытъ показвѣтъ до колко му е было присърдце общото благоденствіе.

Сюлейманъ I бѣ достоенъ господаръ, храбрѣ, великодушень и праведенъ, нѣ при туй и твърдѣ строгъ. Неговы умъ можаше да скрои и да испълни и най-обширнытъ планове. Той са брѣн за най-великъ и славенъ отъ Султанытъ, а врѣмето му за златныя вѣкъ на Турція. Той е построилъ хубавата джамія *Сюлейманіе*, много други джаміи и общеполезны заведенія. Поетытъ и законовѣдцытъ намирали въ него единъ горѣщъ покровитель. Военнытъ му способности са показватъ въ туй, че въ всячкытъ походы на Турцытъ подъ неговото прѣводителство побѣдата вѣскога бѣше на тѣхна стѣрна. Нѣ при всячкытъ личны достоинства на този самодържець, причинытъ на вѣтрѣшното испадванѣ на Турція ся почеватъ отъ неговото врѣме. Отъ тогазъ почева да са забълѣжва и развращеніето на голѣмцытъ, и излѣжаванѣто на народа, и нешокорството на войската.